

Na kraji Prahy je čtvrť, kde stojí nepříliš velké, ale úhledné vilky...

... a v jedné z nich bydlí architekt Krule.

K vile dojede vůz kapitána Exnera. Exner vystoupí, zkontroluje jmenovku na zvonku a stiskne tlačítko. Ozve se melodický gong.

Gong.

Dveře vilky se otevřou a ven vyjde architekt Krule v domácím oblečení. V ruce si nese krabičku cigaret a zapalovač.

KRULE:

Už jsem vás nečekal.

EXNER:

Omlouvám se. Můžu dál?

Krule dojde k brance, ale k jejímu otevření se nemá.

KRULE:

Je to na dlouho?

EXNER:

Ne. Jestli vám nevadí, že mě tady uvidí sousedi...

KRULE:

To je mi úplně jedno. Doma nekouřím, stejně bych musel ven...

Krule si zapálí.

EXNER:

Nemusíte mě brát... jako nepříjemného policistu.

Krule se nehodlá vzdát.

KRULE:

Ne? A co tedy jste?

EXNER:

Vlastně jenom... zvědavý úředník.

KRULE:

Poslouchám...

Exner pochopí, že se pozvání dál nedočká, ale je mu to vlastně jedno. Mluví s Krulem skrz branku.

EXNER:

Jak dlouho jste znal pana Vebera.

KRULE:

Dlouho. Chodili jsme spolu už na střední školu. Maturovali jsme spolu.

EXNER:

A pak?

KRULE:

Já jsem dál studoval řádně, on dálkově. Nějakou dobu jsme se neviděli... ale pak jsme se párkrát potkali a společně taky vzali práci.

EXNER:

Do zoologické zahrady jste spolu nechodili?

Architekt Krule se jen uchechtne.

KRULE:

Normální otázky vám už došly?

EXNER:

Pojdme se domluvit tak, že o mých otázkách nebudete uvažovat, ale budete na ně prostě odpovídat. Jak je to s tou zoologickou zahradou, pane Krule?

KRULE:

Jestli si myslíte, že vím, kdy byl Veber naposledy v zoologické zahradě, tak nevím.

EXNER:

A vy?

KRULE:

Naposled se školou. Bylo mi asi tak čtrnáct. Spokojen?

EXNER:

Měl Veber nějaká soukromá tajemství?

KRULE:

Co tím myslíte?

EXNER:

Milenku, zvláštní obchody..

KRULE:

Zvláštní obchody určitě ne. A milenku... Já nevím, nemluvili jsme spolu o všem. Někdy jsem měl možná pocit, že... že by se chtěl s něčím svěřit... ale nikdy to neudělal.

Exner si uloží Kruleho informaci do paměti.

EXNER:

A kdybyste dejme tomu našel v jeho diáři poznámku ZOO, co byste tomu říkal?

KRULE:

Nic. Nebo že nějaký zákazník je zaměstnancem zoologické zahrady.

Krulemu zazvoní v kapse mobilní telefon. Krule ho vytáhne z kapsy a hovor přijme.

KRULE:

Teď nemůžu, Jano... Samozřejmě, přijed..

Krule vrátí telefon do kapsy.

EXNER:

Znáte ji dobře?

VEBER:

Koho?

EXNER:

Byla to paní Veberová, ne?

KRULE:

Jak jste...?

Krule se na Exnera trochu překvapeně dívá...

KRULE:

Aha, Jana... Zapomněl jsem, že mluvím s policajtem.

... a pak se jen povýšeně usměje.

KRULE:

Svědčil jsem Milanovi na svatbě, to bylo před sedmi, osmi roky. Takže ano, znám ji dobře. Kde jsme skončili?

EXNER:

U poznámky „ZOO“ v diáři.

KRULE:

Když člověk jen tak sedí a přemýšlí, může si přitom mechanicky napsat na papír i nesmysl.

EXNER:

Jistě. Jenže kdybyste věděl, že postižený byl zabit výstřelem z narkotizační pušky na zvířata, pak byste možná začal mít určité pochybnosti o náhodném zápise. Co vy na to?

KRULE:

Že mám asi fantazii trochu jiného typu než vy.

Exner smutně pokýve hlavou.

EXNER:

Bohužel to není fantazie, pane architektke, ale realita.